

føjer han: „Ja, i denne Betragtning er jeg enig: Som Mobiliseringscentre vil det ikke være tilraadeligt at anvende hverken Fredericia, Aarhus eller Helsingør. Men det er ikke det, der er Tilfældet med den Ordning, der er truffen. Hverken Aarhus eller Helsingør eller Fredericia vil i Fremtiden blive Mobiliseringssteder for de Vaaben, der ligge indkvarterede i disse Byer”. Altsaa, den højtærede Konseilspræsident retter mig og siger, at jeg har ikke rigtigt forstaaet Citatet, og han læser Citatet op og siger, at det drejer sig kun om Mobiliseringscentre. Men ser man, hvorledes Udtalelsen virkelige er, ser man, at efter at den højtærede daværende Forsvarsminister, den nuværende Finansminister, har sagt dette om, at disse Byer ville være for udsatte for Angreb fra Søsiden til at kunne benyttes som Mobiliseringscentre, tilføjer den højtærede nuværende Finansminister: „og dette vil igen sige til at kunne benyttes som Garnisonsbyer”. Fuldkommen bevidst udelader den højtærede Konseilspræsident denne Sætning af Citatet, standser ved et Komma og udelader den sidste Sætning inden Punktum og bygger paa dette forfalskede Citat hele sin Argumentation. Det kalder jeg et meget stærkt Stykke af en Mand i den Stilling. Jeg skal imidlertid ikke bruge haarde Udtryk derom, jeg skal paa denne den højtærede Konseilspræsidents Jubilæumsdag sige, at heri have vi hele Manden, hele den Politiker, han har været i de forløbne 25 Aar, og som han formodentlig vil blive ved at være, saa længe han deltaget i det offentlige Liv her i Landet.

Der bliver sagt, at Forsvarslovene ere uomstødelige. Den højtærede Konseilspræsident sagde, at disse Forsvarslove vare prøvede ved to Valg, og at de sidst ere godkendte ved Valget den 20. Maj forrige Aar. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som synes at være saa ivrig i det nuværende Ministeriums Tjeneste, at han skal forstærke alt, hvad en af Ministrene har sagt, melder sig som Talsmand for den samme Tankegang og siger, at det maa vel erindres, at naar man overhovedet er Demokrat og mener, at Folkets Villie skal være den højeste Lov, er det ubegribeligt, at man vedblivende vil rejse dette Spørgsmaal — nemlig om Forsvarslovenes Omstødelse —, det er haabløst, thi er der noget, vi have faaet en bestemt Folkekdom for, er det dog dette: Paa dette Punkt ville vi ikke spare. „Paa dette Punkt ville vi ikke spare”, siger det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, „det har Folket sagt. Saa er der, naar man vil være Real-

politikker, ikke andet at gøre end at acceptere den Situation og handle ud derfra”. Nej, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, tror jeg, kender for lidt til Politikken extra muros, om jeg maa bruge et Udtryk, der nærmer sig lidt til det Udtryk, som det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) forleden Dag brugte. Hvis det ærede Medlem kendte noget til Politikken extra muros, Politikken ude i det danske Land, vilde han vide, at det danske Vælgerfolk aldrig nogen Sinde har sagt eller vilde sige: Paa Militæromraadet ville vi ikke spare, og at denne Forsvarsordning, naar den skal gennemføres med saadanne Skattebyrder, som nu ere bragte i Forslag, paa ingen Maade har været godkendt, hverken en eller to Gange. Den er ingen Sinde bleven godkendt af det danske Folk og vil heller ikke blive godkendt af det danske Vælgerfolks Flertal, naar det er blevet underrettet om, hvilke Skattebyrder det i den Anledning vil komme til at bære. Nej, disse Militærforanstaltninger kunne saamænd godt gøres om, og de ville blive gjorte om en Gang, thi det er fuldstændig meningsløst, at vi i dette Land skulle opretholde ordinære Militærgifter højt oppe i 20erne af Millioner. Den højtærede Finansminister smiler, men jeg ved jo, at den højtærede Finansminister deler min Opfattelse fuldt ud; thi jeg har ikke alene hans Ord derfor, men jeg har hans Ord for, at han har den Anskuelse, og at han vil staa fast paa den. Jeg er desuden ogsaa personlig overbevist om, at den højtærede Minister mente, hvad han sagde, den Gang han sagde det.

Den højtærede Konseilspræsident siger endvidere noget til mig om, at han var forbavset over, at jeg kunde være en Modstander af, at Masnedøfortet skulde fremmes, thi, siger han, Forsvarsminister Krabbe vilde jo have det hurtigt fremmet. Ja, den ene Dag siger man, at det radikale Ministerium vilde omstyrte Forsvarslovene, det var helt revolutionært, og den anden Dag siger man, de radikale Ministre vilde gennemføre Forsvarslovene særlig hurtigt. Det forekommer mig, at de Herrer komme til at tage enten det ene eller det andet Standpunkt, ellers komme de til at faa Udseende af at køre paa samme Maade som den Mand, der spændte den ene Hest foran Vognen og den anden bagved og piskede paa dem begge to. Den rolige Tilskuere siger, det er en meningsløs Adfærd, den Mand kommer snart til at ligge paa Landevejen, og han vil støde sig temmelig haardt. Det tror jeg ogsaa, at de Herrer ville komme til, hvis de ville opretholde dette urimelige Standpunkt.